

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ACTUALITATS.

¡Si gobernassim nosaltres, d'altre modo l'espurgariam aquesta Rambla!

REVISTA.

Avuy t'è de ser mansa a la forsa.
 No cada dia hi ha eleccions, ni Villalvas, ni Magdalenas, ni resurreccions de candidats, ni Castelars que triuñan, ni compromissaris carregats de compromisos.
 Avuy un home gira la vista per Barcelona, y 'm sabrán dir qu'es lo que veu?
 En quan a mi, miro per tots costats, me poso 'ls leates y escorcollo tots los recons... ¡Hi ha ningú que sápigat donarme compte del Abaria? Mirin vostés fins hi anat a Hostafranchs, enfangantme hasta la nou del coll, l'hi fet cridar pèl nunci y volen creure vostés que ni un tant sols dels 1900 electors que van votar lo l'últim dia, ha sapigut donarme 'n compte?
 ¡Quína llástima que homes així 's fiquin sota terra!

En quan al senyor Baró, no parlo pas del baró de la Castanya, sino del senyor Baró de la Crónica de Catalunya, sembla que ha deixat corre alló de anar a Madrid.
 Ell cada diumenje continua publicant l'article en la Crónica, ab gran alegria dels que desde 'ls temps anti-diluvians desitjavan per Barcelona un Mañé y Flaquer progressista.
 Alló de anar a Madrid ho ha deixat corre per are. Será per un altre vegada.
 Pero, sobre tot que no l'ensarronin. Res de districte quint, que alló la partida es sempre dels demócratas: si acás pèl districte de Vilademuls, ó de las Roquetas.

L'home que 'u enten es en Fabra.
 ¡Aixó es home!
 Ja me 'l figuro fent la maleta, augmentant lo seu surtit de corbatas y de guants y encarregant a Madrid un quarto de príncep.
 Ell t'è un plan, un plan magnífich, diabólich, un plan que l'hi assegura un llochen los banchs del Congrés, un lloch que ningú l'hi quita.
 Un altre diputat en aquestas horas, estaria posant cabells blancs, mirant la manera de defensarse l'acta, y estudiant lo modo de demostrar matemáticamente que 30+4 no suman 34, sino 374.
 Ell no: ell no mes pensa en empolaynarse, en oferirse als ulls del Congrés ab una toilette irreprouxable, en interessar a las aristocráticas damas que assisteixin a la tribuna 'l dia de la inauguració... y tot lo demés está fet.
 Figúrinse que a n'en Castelar, encarregat de combatre'l, se li acosta una d'aquestas senyorassas ab un róssech de tres canas a las quals negarlos res, es una grosseria, y l'hi diu:
 —Sr. Castelar, per mort de Déu, tinga una mica de conciencia: avants de donar un disgust al gentleman Fabra, de primer mirissé'l, y vosté que a mes de ser un bon polítich es un gran artista, pòsi's la mà al pit y vegi si l'hi quedan ganas d'aixafar ab la poderosa massa de la seva eloqüencia a aquest portentoso de primorosa elegancia.
 Naturalment, al gran orador comensarán a espurnejarli 'ls ulls, s'enternirá, tartamudejará alguna paraula... y adios discurs!
 Ja veurán, ja, fins ahont arriba 'l poder de una corbata y de un sombrero de cinch duros!

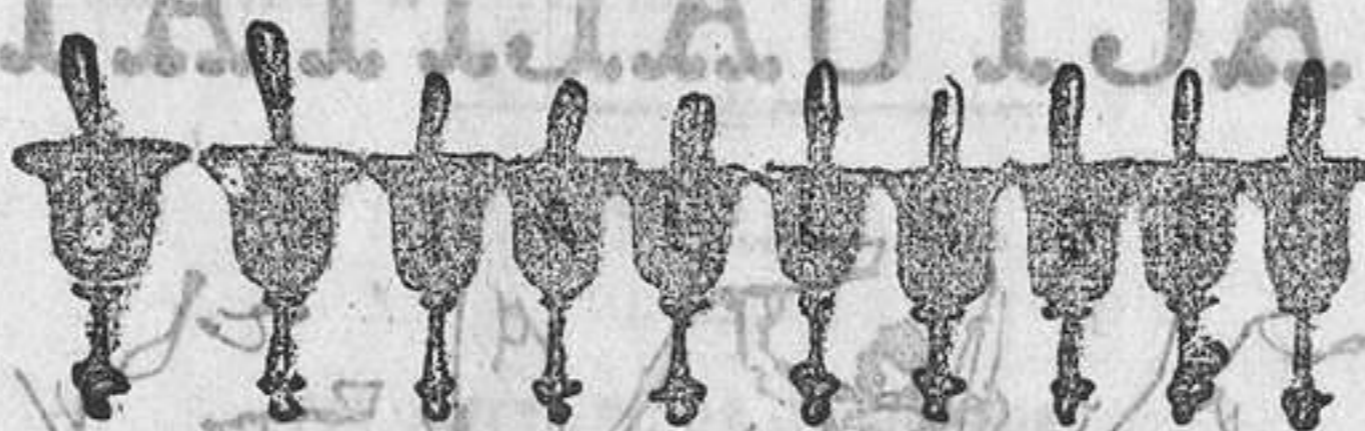
Y aném a un'altra cosa.
 Ja haurán vist lo modo com s'espurgan los arbres de la Rambla.
 Créguin que 'ls encarregats ho fan tan bè com si's tractés de espurgar vots demócratichs.
 ¡Lo que son las cosas!
 ¡Homes que's dedican a espurgar arbres, y tant bons que foran per fiscals d'imprenta!

En los teatros continua donantse al públich lo mateix menjar de sempre.
 En lo Liceo «Fra Diavolo», qu'es un fray

qu'ha fet guanyar molts quartos a l'empresa.
 En lo Circo «La vuelta al mundo», en la qual hém observat que 'ls trages dels coros y comparsas ja comensan a fer jonolleras. ¡Deixinse de haver donat la volta al mon 140 vegadas! Pero aquí a Barcelona l'Ardarius s'ha topat ab aquell inconvenient qu'en forma de adagi diu:—*Pedra que rodola, no cria molsa.*
 En lo Principal «La magia nueva» fins y a tant que siga vella.
 L'estreno de l'apoteosis, ha sigut un aconceixement. Lo mago de tanta magia es lo reputat pintor Sr. Sler, y la varita ab que ha obrat lo prodigi y ab la qual omplirá las butxacas del empresari, es un piacell, que ja pot dirse que no hi ha a Espanya qui sápigat manejarlo ab tant salero.

Al tancar la present revista, rebo una noticia important.
 Volen saberla? Se tracta de un telégrama: «A Canarias s'han celebrat eleccions. Segons los datos del escrutini, consta que a don Camilo Fabra no se l'hi ha regalat cap acta.»
 Are, estimats lectors, esperém a veure que 'ns dirá 'l telégrafo de Puerto-Rico.

P. K.

¡No saben aquella inmensa llibertat de imprenta que teniam?
 Donchs are s'ha aumentat encare.
 No n'hi havia prou ab lo decret, que conté 10 articles com 10 manaments de la lley de etc; qu'era necessari que surtis per una part un suplement, y per l'altra una ordre especial.

A tenor del suplement, no 's publicarà cartell, fulla, ni folletó, ni imprés sense llicencia.
 No arrendo las betinas al Sr. D. Juan Llorens, calle de la Palma de Santa Catalina, si ha de fer bisurar totas las aucas de radolins.
 Tambe ningú podrá vendre impresos pèl carrer, ni repartirlos per las casas sense llicencia.
 De modo que no sembla sino que al temps de la llibertat, haja succehit lo temps de la llicencia.
 ¡Duro! ¡Duro!... Pero no de 20 rals.

Centra la premsa ara hi haurá 'l Códich Penal.
 Hi haurá ademés lo Tribunal especial corresponsent.
 Y finalment, hi haurán los Srs. Gobernadors que podrán imposarlos certas multas.
 ¡Llamps y trons y pedregada!

Lo govern per apoyar la disposició que acaba de pendre referent a que deuen durse a la censura los folletos, cartells y demés impresos diu literalment:
 «Además, así lo hace en Francia el gobierno republicano.»

A Fransa en las últimas eleccions de Senadors ha sortit una considerable majoria republicana.
 Si 'ls Senadors al menos fossin folletos!

Una indisposició de familia ha impedit a Castelar venir a veure als qui 'l votarem.
 Ab tal que 'l sentim aviat, ja estém contents.

Acaba de inventarse un opeschóscopo, ó siga un aparato que fotografia las paraulas.

Si en Correns del carrer de Regomir ne posa al aparador de casa seva y 'l senten com enrahona, de segur que no 'n vén cap.
 A ne ser que trobi un parroquiá de bon humor aficionat a riare!...

Lo govern declara que torna a entrar en 'us de las sevas funciones dictatorials.
 Pero... ¿y las Cortes? ¡Perqué serveixen las Cortes?
 Si rejas para qué votos?
 Si votos para qué rejas?

S'ha casat una neboda del Papa, y aquest l'hi ha donat un dot... ¿de quan dirian?
 De 40 mil duros.
 Lo Papa empenyat en empobrirse.... y 'ls que contribueixen al Tresor de Sant Pere, empenyats en ferlo rich.

Pel Maeztrazgo s'ha presentat una partida.
 ¡Ey, no s'alarmin!
 Tracto de una partida de 11 llops y un ós.
 Ab la boina, onze carlins y 'l cabecilla.

En sols l'any 1875 la República dels Estats Units ha concedit 2039 patents de privilegi, Ja 'u veuen.
 * La República es lo privilegi.

Ahi van tenir lo gust de veure un espanyol que te trenta anys y no ha estat pres ni condemnat a mort per qüestió política; podem asegurarhe baix paraula d'honor; apesar del fenómeno que presenta sa existencia, gosa de gran robustes física y te complertas sas facultats mentals.

Si no fos que está destinat al presiri de Cartagena y que promte ha de sortir per aquell establiment, podriam ferlo veure a nostres lectors.

No recordem quin es lo sant advocat dels espiritats y nos farán gran favor si nos lo diuen, perque d'espiritats no n'hi ha y los periodistas nesesitan un sant que s'encarregui de proteji'ls.
 Alló de poder dir: «Ampareunos, sant fulano!» alivia molt.

La secretaria de Montmaló está vacant.
 Lo senyor Abaria també.
 A veurer si fan fira.
 Ah! En una casa de comers necesitan un dependent.

A Madrid han robat lo Niño de una iglesia.
 En un país que hasta's roban als Niños ¡qué no's robará?

Las actas del carrer de Ponent donarán molt joch en las Cortes.

A Canarias han elegit diputat al memorable Sr. Villalva, pèl districte de la Palma.
 Aixís ho diu un periódich.
 Suposém que no será la palma del martiri, que aquesta toca de dret als demócratas barcelonins.

La humorística societat del Born ha desistit del seu projecte de anar a fer a Madrid lo carnestoltas.
 Ha fet bè.
 Madrid no necessita carnestoltas.
 Allá n'es tot l'any.

LAS MAGDALENAS.

CANSO.

Las Magdalenas son feas, y lentas y desabridas (Romanso de cego.)

Era avants convent de monjas y no se ja are 'l que só: avants nét que una patena no era mes neta que jo: y are ¡Dau meu qui 'u diria! plé per tot, plé de pudó.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Han passa' per m'ls cipayos y 'ls tres trajes que han portat, aquí feyan l'exercici, l'exercici militar, y aquí avants feyan las monjas exercici espiritual!

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Magdalena pecadora a la fi 's vá arrepentir, pecadoras á ruixadas venen cada demati, si pecats duhen entranti, pecats duhen al sortir.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Afanadors de rellotjes cada dia 'n venen molts, y al efecte que meditin las miserias d'aquest mon, troban sempre un calabosso en lo qu'era 'l parlador.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Vá arribar á la fi un dia mes que un dia era una nit, van veni á corrialadas criminals mes plens de crims que 'ls meus claustros de lletreros y ninots desvergonyits.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Ni las Magdalenas lúblicas que aquí venen á granell, ni 'ls qu'escuran las butxacas dels que passen pels carrers, en maldats y grans vilasas poden compararse á n'ells.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Van ficarse al cap los tontos fer sorti a n'en Castelar. ¡Qué no veuen quina idea més salvatge y criminal!... Llibertat... dret... democrácia... ja teniu la llibertat!...

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Ván passar aquí dos dias dos dias y dugas nits, varen fer vida de frare y al ser l'hora de sortir deyan:—Vingan Magdalenas que no estém arrepentits!

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

Era avants convent de monjas y no se ja are 'l que só, avants nét que una patena no era mes neta que jo y are ¡Dau meu qui 'u diria! plé per tot, plé de pudó.

La la ra lá... la la ra lá qui á ser convent pogués torná.

UN PAÍS.

REPICHS

Lo govern recomana als governaders que procura suavisar las asperesas que han nascut de la última lutxa electoral. Vinga comprar paper de vidre.

També anuncia que recobra las sevas facultats dictatorials de que s'havia després durant las eleccions.

La proba principal es que la circular bè la devia dictar lo ministre á un escribent.

Un periódich de Madrit diu que l'última circular del govern sembla una xarada, un logogrífich ó un trenca clocas.

Tant es aixís, que nosaltres teniam ganas de insertarla en l'última plana, sino que varem creure que no hi hauria ningú que 'n pogués treure la solució.

¡Que 's pensan que no hi ha mes!

De un periódich de Madrit: «A Carcajente s'ha suicidat un capitá de voluntaris de Cuba, deixant una fortuna de 110 mil duros.

—¡Y ab 110 mil duros s'ha suicidat!

—Ca: no senyor, ab una pistola.»

Lo Bet de l'Abella vá alsarse, vá trencar los pals del telégrafo, vá clavar una tunda á un pobre xicot y perseguit de 'aprop, vá anar á amagar-se en la covas del Monseñy.

¡Ira de Bet! ¡Qu'es valent!

Veig en el Siglo futuro: «El gobierno más seguro es el católico puro.»

Francament, d'aquesta classe de puros no n'hi fumet may.

FABULETA.

Volguent salvá a cert bisbe de una bala Va fer son familiar mort de cigala, «No deixa, donchs, de sé un inconvenient la familiaritat ab certa gent.»

Entre un diputat y un elector: —Y bè, de quins sera vosté? ¡de la dreta ó de l'esquerra?

—Ni de l'una ni de l'altra.

—¡Hola!

—Jo penso seguir á n'en Posada Herrera.

L'elector anantse'n... ¡Posada? Vaja, tots hi son per menjar.

Ensenyant vá ferse rich un tal senyó Enrich Baixeras —¡Qu'era mestre 'l senyó Enrich? —No senyó: ensenyaba fieras.

A un dels preses de las Magdalenas que havia pertenescut á la milicia, l'hi preguntava un amich: —Com no vés deixarte veure aquests dias d'eleccions?

—¡Oh, noy! estava de quartelillo.

Anuncia un telegrama que 13 periódichs han sollicitat permis per veure la llum pública. ¡13! ¡Pobrets! De segú: al cap de l'any un de mort.

Un fenómeno: A Sampedor á dos quarts de dugas del mitj dia hi arriba 'l candidat demócrata Sr. Escuder, desitjós de ferse donar certificació del es-crutini; pero 'l rellotje de la vila toca las quatre, 's tancan los colegis y 'l certificat se queda en l'ayre.

Aquest fenómeno no se l'explicarán los sa-bis; pero jo sí.

Com lo Sr. Escuder es mes adelantat de ideas que 'l Sr. Reig, son contrincant, per qüestió de simpatias lo rellotje de Sampedor vá adelantarse.

QUARTETAS PER ELLA.

QUINTILLAS PER MÍ.

Un jorn á la matinada me te vaig veure y sempre mes la imatge, bella com es va quedarme al cor grabada...

(en la forma de cales.)

Per causa de lon amor y de veure'm estimat, desitjós, desesperat tinch nina molt mal de cor.

(y perquè no hi esmorçat.)

Si á casarme ab tu arribava tot lo que tinch y molt mes, joyas, fincas y dinés desseguit t'ho regalava.

(passant comptes; total: res.)

Anells y tot quan m'has dat de lon amor en fiança, vés si t'estimo Esperansa que á una caixa he tinch tancat...

(de préstams, en la Confiansa.)

Y si no 'ns casem, ja 'm miro en una situació tant mala que fent de mon amor galá veurás com me clavo un tiro: (pero un tiro sense bala.)

A. PASALVIOLI.

A Espanya hi ha las Corts. A Inglaterra la Cámara dels comuns. ¡Y pensar que tant los espanyols com los inglesos tenim nas!

Dos candidats de un districte de Catalunya, veent que cap d'ells podia triuñar, varen jurgarse 'l districte á cara ó creu.

Van tirar la pesa de dos en l'ayre y vá sortir cara.

Los electors confessan, no obstant, que per l'acudit tots dos mereixen una creu.

Al Escorial han robat un niño! En las pas-sadas eleccions van agafá á en Santa Fé, y Sant Pere va ser derrotat en lo districte de las Aforas.

¡Ay, senyor! ¡En quins temps hem arribat!

Lo subjecte que te l'acta de las Aforas se diu Joseph Maria Nadal. De modo que no mes li falta 'l niño, lo bou y la mula per ser tot un pesebre.

Sembla que los Senyors D. Camilo Fabra, D. Pere Bosch y Labrás y D. Joseph Maria Nadal se volan fer retratar en grupó. Com son gent de bróma dessota de la fotografia hi possarán: «Diputados.»

Recepta per no comprometre's en política:

No fer periódichs. No llejirne. No parlarne. Callar sempre. No sortir de casa. Y pegarse un tiro.

CANTARELLAS.

¿Que m'estimas? Jo també Mes ne es aquesta la cosa: del meu amor y del teu ja 'n pots tirar un tros a l'olla.

Jo t'estimo perque ets nana que vols ferhi? Aixís soch jo: que de las cosas dolentas com mes poch n'hi há millor.

T'estimo, ab tu vull casarme ja sabs que jo soch formal y que ningú al mon me guanya per bromas de Carnaval.

Hi ha un antich refrá que diu que 'l test sempre s' sembla a l'olla, no'n casem, perque sent vella semblaria a la sogra.

CUENTOS

Un negre anava pels carrers de l'Habana ab un magnífich barret de gipi-japa.

De premtpe s'aposa a ploure, y 'l negre s'tréu lo barret y se'l amaga sota la brusa.

—¿Perqué fas aixó? l'hi digueren. ¿Que no véus que t'mullas lo cap?

—Oh! no hi fa res, digué'l negre: lo cap es del amo y 'l barret es meu.

—Aquest ganivet me l'estimo molt, deya un antiquari molt bútxara. Es un recort de familia.

—De qui era? l'hi preguntavan.

—Del meu besavi.

—Home, sembla molt neu encare.

—Oh! ja veuréu: es que l'hi he fet mudar lo mánech dos vegadas y tres vegadas la fulla.

Un fill de Barcelona que un dia va sortir a fera deya: —¿Com se respira! Quin ayre tant pur fá a la campinya! No sé, francament com las grans capitals no han de edificarlas totes en la campinya.

Un treballador véu passar un enterro. —Hi vá cotxe de vuit caballs.

—Mare de Déu, exclamát: es alló que diuhen: com mes ríchs mes bestias.

—Senyó Magi ¿qué t'és? ¿Qué no está bó?

—Tinch un nervi agraviat.

—Home: aixó ray, dónguili una satisfacció.

En una perruqueria: Un jove que s'afayta y que no t'è p'el de barba, diu al mosso: —Ja u veuréu deixim las patillas.

—Prou, prou, fá'l mosso: no hi tinch cap inconvenient, pero quan estiga llest, ja me las tornaré.

EPIGRAMAS

—Véus aquell? Demana cotxes y propietats y dine... y tot sent corre rellojos. —¿Es un lladre? —Un rellotjé.

Un que s'alavaba un dia de que mentres ell visques a un seu amich Pau Pagés tot l'hi proporcionaria, volguent en Pau un pollí digué: —No l'espantis Pau un pollí, dius? ¡ay caraul mira: que no 'm tens a mí?

A son oncle D. Mantich hisendat de Balaguer l'hi escribia la muller de un ganivetaire rich: —Lo meu marit ha arribat de Arago, y lo feina en gran, are está ocupat contant banyas que d'allí ha portat.

Vejin si es lleugé en Pagés digué a D. Pere en Bernat, que ahir sent saltó al trapés sens medir l'espai ni res va saltá a la eternitat.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinalas dignas d'insertarse los ciudadanos Mascaibé, Ralip, A. S. y L., Juli y Jenani.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluijas, faedis d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' ishil.

Ciudadans Laus tibi Crespis. La poesia es fluijota: lo demás hé. —Fill de 'a Montes. ¿Qué 'n tréu de copiar? —Pabill. Mi anirá'l quento. —Muriel de plaxa. Es més vell que l'aná a péu. —V. R. Navarés. Consideri que la Campana es per tot Catalunya y que lo que interessaria a n' aquest poble no interressaria als altres. —Frare liech. La poesia fluija y l'epigrama brut: ja 's coneix qu'es frare. —Yoursouffort. Las xaradas hóm versificadas: pero la combinació defectuosa. —Pere Grullo. S'insertará tot. —E. Xarau. Sempre hi aniran un parell de cantarelles. —Angeleta. Molt bé. —Bessuge de Reus. Insertarém un geroglífich. —Catarina. Lo seu soacle necessita aygua de colonia. la elor de... —Oliaya. Malaguanyat temps que pert copiant. —Un de las Magdalenas. Lo pensament dels epigramas es molt gastat. —Juli. Lo final de la poesia primera, bé: pero 'l tot es massa March. —A. S. y L. Haurán algunas cantarelles y l'epigrama. —Des Llemitos. Aprofitarém combinació salt del caball. —Ciudadans Jenani, Lloratench Campaner, Marques de la Segarra, Travador II, Dromedari, R del More, Guillem de Rocafort, Canonje, Igualadí, Reulom, Terrae, Denteta, Markelfa, Llargandaixet, Mico Viude y C. S., Sipari, J. y Pepitus, Caballé de Reus, R. S. Barrina, F. V., Un Taramba, Superfari etc., El dol Tupé, Amich dels Llansols, Carteras, Rateli, More de cuina, Home petit, Rafael Cap i vert, Malafaxa y Caccaseno. Vostés perdona: pero lo que 'ns envian no fa per nosaltres. —Pere Cistellé. Hi anirá l'anagrama. M. Cadenet. Idem. lo problema. —Deuhot de Reus. Gracias per l'advertencia: pero lo demás no 'ns amohini. —Cressas. No copihí qu' es temps perdut. —A. F. O. A mes de lo que hi vá, aprofitarém un epigrama. —Marieta y Conchita medistas. Es molt desgabellat. —Pasalvioli. Ja haurá vist tot lo que podiam fer. —F. Ll. y B. Idem. lo demás verdeja. —Impertinent. Pot arreglarse allé del meu reda. —Debbié. Hi aniran tres geroglífichs. —Frare liech. Insertarém un epigrama. —Dos tes y un café. Idem dos quentos. —Caixalet. Idem un de vesté.

SOLUCIONES

A la Batallada extraordinaria 305. 1. ANAGRAMA. —Cesa. —Asca. —Soca. —Osca. —Caos. —Caso. —Saco. —Ocas. 2. XARADA 1. —Can-ta-re-lla. 3. XARADA 2. —Sol-fa. 4. ENDAVINALLA. —Didal. 5. GEROGLIFICH. —Qui no reserva 'ls quartos entre alegrias com es déu, las grans desgracias mes ó menos tart ne soni. Totes las solucions, ningú las ha endavinaadas: totes menos la 5, Jenani: las 1, 2 y 3, Dos tes y un café, M. Heiras, Estripa quentos, Caccaseno, Un canonje igualadí, J. y Pepitus y Un que dorm ab joch: las 2 y 3, Santisaguitto de Reus y Debbié: las 3 y 4, Llargandaixet: las 4 y 5, Francisquet y la 3 no mes, Reulom Terrae.

A la Batallada 300.

- 1. PROBLEMA ARITMETIC. —18 cabras de cada color. 2. TORTURA CARNAL. —Anava carregat de miseria. 3. ANAGRAMA. —Carne. —Marec. —Crema. 4. XARADA 1. —Ar-ll-le-ri-a. 5. XARADA 2. —Re-llit-car. 6. ENDAVINALLA. —Temps.

Han endavinat totes las solucions los ciudatans Denteta y Markelfa: menos la 4, Llargandaixet: menos la 2, Frare Liech: menos las 1 y 4, Un fill de 'a Montes: las 2, 3, 5 y 6, Jenani y Nineta freda: las 2, 4, 5 y 6, Sastro de Peratallada: las 1, 2, 5 y 6, N. de la Marieta: las 2, 3, 4, y 6, Dos tes y un café: las 2, 5 y 6, Mico Viude y C. S. y Sipari: las 4, 5 y 6, Des llemitos: las 5 y 6, M. Heiras, y finalment la 5 no mes, J. y Pepitus y Estripa-quentos.

SINONIMIA.

¿Es pobre? Donch no té un hu. Diu qu' es rich? Donchs tindrà dos. Es bon artista, segú si may l'hi ha sentit ningú cap tres. Pero si no 'u fos, a cada instant que 'n farial Lectors estiguéuhi bons: per un tot mes escriuria pro ja veveu que 'n treuria de pagá ab mes solucions? YSAAC.

PREGUNTAS.

- 1. ¿En que se sembla un sastre ab un ban quer? UN YIUO DESHESPERAT. 2. ¿De quina classe de pedras abunda mes lo mar? FULANO DE TAL.

XARADA

La primera es una lletra que pertany a las vocals: la segona es una planta, tersa nota musical. Sens ser no, la quarta nega, puig está probat lector. Busca donchs, si es que no't reca entre 'ls noms d'home 'l meu tot. JENANI. II. Posant la tot feya un hu que't dich que'm dos-tres la cara. Lector ja hi dit prou; mes are rumia que 't toca a tu. JENANI.

ENDAVINALLA.

Jo fertifico las casas, las puch arrasar també, se casi en totes las cuynas... ¿Encare no sabs qu'es? PERE BOTERO.

GEROGLIFICH.

Carrotada Garrotada

Garrotada Garrotada

Garrotada Garrotada SANCHI Y FETXE. (Las solucions en lo proxím número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR, A CÁRRECH DE EPIFANI PERARNAU, ATAULFO, 14. Lopez, editor. — Rambla del Mitj, 20.